

Column 'Killerbody' van Marja Morskieft 22 februari 2018

'Ik heb een *killerbody*.' Dat is vaak het eerste dat ik 's morgens denk als ik in de badkamer voor de spiegel sta. Toegegeven, ik heb dan mijn bril (- 6,75) niet op. Ik zie de kreukels niet, noch de pijngrimassen als ik mijn bekken probeer los te draaien met de Lambada. Dat helpt voor een positief spiegelbeeld.

Het woord *killerbody* is de wereld in geholpen door een hyperactief dunmeisje, Faya heet ze. Ze is de helft van mijn leeftijd, een derde van mijn lengte en een kwart van mijn gewicht. Bovendien heeft ze niet drie kinderen gebaard zoals ik en geen zwakke zenuwen. Maar toch: geniale vondst. De dubbelzinnigheid van de term doet me steeds weer stilstaan bij mijn 'zijn in de wereld.'

Faya doelt op haar superstrakkesuperdunnesupergespierde lichaam- ja, de overdrijving is hier toegestaan- dat ze bereikt heeft door een strak regime van niet-eten, sporten, vlogs maken en kookboeken verkopen waarin dwingende voorschriften over hoe je eten bereidt waarvan je steeds strakker-dunner-gespierder wordt. Petje af.

Ik daarentegen denk bij die term aan het lichaam waarin ik besta en dat soms 'killing' is. Pijnlijk, stram of wankel, weigerachtig of onuitstaanbaar aanwezig door stroomstootjes die er niet horen te zijn. 'This is killing me...' zucht ik dan aanstellerig in de spiegel. Aanstellerig ja, want het hoort natuurlijk tot de menselijke conditie dat we allemaal aan ons lichaam ten onder gaan.

Het houdt een keer op, de bloedsomloop, de hartslag, de elektrische vonkjes in je hersenen, het licht in je ogen. Zo is de mens geschapen- geloof me: je hoort wel vaak: de patiënt centraal, maar ik ben er niet bij betrokken. Het einde is ook altijd het eind van ons lichaam. Het is op, kapot, gaat uit, is 'killing us'.

Fay doet erg haar best deze betekenis ver van zich te houden en niet aan sterfelijkheid te denken, daarvan ben ik overtuigd. En voorlopig lukt het haar door gedisciplineerd te leven, als een ascetische monnik op een vechtsport. Ze is zo dun en buigzaam als een berkenboompje.

Het steekt ook anderen aan: zo zag ik bij de boekhandel drie vrouwen van mijn leeftijd, type moeke, met haar boek in hun handen. "Ik heb zo'n behoefte aan een kookboek met goede afvalrecepten!" hoorde ik ze kraaien.

In de streek waar ik geboren ben heet ik Majja. De R verdwijnt in binnensmonds gemompel. Dat lijkt op Faya. We hebben dus veel gemeen, naast een gelijkkluidende naam, ook een *killerbody*!

Nu nog een vlog waar ik rijk en beroemd mee word.